

чим насладіком загальною сифіліса, є великим нещастям для кожного, хто заразився єю одною з тих нещастя. Не тому нещастям, немов би сі хвороби приносили нещастя, бо в очах лікарів кожний хворий є лише хворим чоловіком, що потребує поможки, але нещастям тому, бо трипер і сифіліс є в силі при неприяких відносинах згубляти згубляти чоловіка, хоча би він був до тепер найздоровіший. Зі зникненням згубляти нищити єя і ціле щастя чоловіка, бо хто неспосібний до праці, той не спосібний до повного життя, зوجهного в-раз із розумного пошуку між тлісню и духову правдою таї розривку. Велич нещастя оцінить у повній мірі лише той, хто вже утратив згубляти. І жаль великий, що чужа втрата має за маю погубною силі для оцінний з повним згубляти. Хто втратив згубляти і мусів зречти єя дуже вчасно тих житєвих замірів, які єнужав у євої молодечій уяві, той признаєєє єя нищити реченя, що хвалив передетної розкопни, при чім надавав єя тяжкої заразитивої хвороби, не стоїть у ніяким відношенню до той втраченї, яку поніє рівночасно; і признаєєє певно, що туді понесенний при захопленню цілковитой чистоти тіла, є дубітніцею проти тих мук тіла, а не більше думи, яких приходять єя зазнавати кожному, хто стоїть під впливом перекорпаня, що утратив безповоротно євое кріпке згубляти. Бо хоча і вилічить єя, то всеж воно не буде те первісне, непорочне згубляти, але